

Dit materiaal is onderdeel van *Hemel en Aarde*, methode levensbeschouwing voor het basisonderwijs. De les is gepubliceerd in *Hemel en Aarde* 2023, nummer 4: Wonder (van voorjaarsvakantie tot meivakantie).

Als dat toch eens zou kunnen

Les middenbouw (groep 3, 4 en 5)

Mensen verlangen soms naar een wonder, wanneer ze zich machteloos voelen tegenover kwaad en onrecht. In deze les gaan kinderen bij zichzelf en elkaar op zoek naar welke situaties voor hén vragen om een wonder.

In deze les wordt gewerkt aan de vaardigheden: verbinding, verstillings en vertrouwen.

Voor meer informatie over *Hemel en Aarde*, het aanvragen van een proefabonnement voor uw hele school, of een verkennend gesprek met een van onze relatiebeheerders, gaat u naar www.hemelenaarde.nl

Neem een
proefabonnement

Als dat toch eens zou kunnen

M

Levensbeschouwelijk perspectief

Mensen verlangen soms naar een wonder, wanneer ze zich machteloos voelen tegenover kwaad en onrecht.

Bedoeling

De kinderen verkennen welke situaties voor hen vragen om een wonder.

Wat je nodig hebt

- een mooi versierd doosje
- een papiertje waarop je een zorg van jezelf getekend hebt
- papier (A5-formaat) en kleurpotloden
- een kleedje en (veilige)kaarsen
- voor extra: de afbeelding van de heilige Rita en de tekst over haar leven (zie hemelenaarde.nl)

Opstap

Laat de kinderen in een kring zitten en laat het doosje zien. Vertel dat het een doosje is waar je je zorgen in kunt doen. Vertel over een zorg van jezelf, laat de tekening erbij zien en doe deze in het doosje. Bedenk samen met de kinderen een goede plaats voor het doosje. Maak er met een kleedje een mooi plekje van.

Kern

Lees de verhaaltjes van het blad met lesmateriaal één voor één voor of laat de kinderen deze zelf lezen. Vraag na elk verhaaltje: *Kun je je voorstellen hoe de hoofdpersoon zich voelt? Waarom heeft dit kind een wonder nodig? Komt het niet vanzelf goed? Wat doet het kind zelf? Herken je dat?*

Laat de kinderen nadenken over een moment in hun eigen leven waarop ze op een wonder hoopten. Laat wie dat wil er iets over vertellen.

Deel tekenspullen uit en laat de kinderen een tekening maken van hun zorg.

Vertel, als dit niet aan de orde is gekomen, dat mensen vaak kaarsen aansteken, thuis of in een kerk of ander gebedshuis. Wie heeft dat weleens gezien of gedaan? Waar? Hoe was dat?

Afsluiting

Breid de plaats waar het doosje staat uit tot een plek in de klas waar je stilletjes of samen om een wonder kunt vragen, voor jezelf of voor anderen. Richt het samen verder in. Steek samen kaarsen aan en blijf dan een tijdje stil. De kinderen mogen de komende week als ze willen zelf dingen meenemen om erbij te leggen.

Extra

Vertel: *Vroeger vroegen mensen vaak hulp aan heiligen. In veel katholieke kerken staan beelden van heiligen, en soms kun je daar een kaars bij aansteken. Sommige mensen zeggen nog steeds als ze iets kwijt zijn: 'Heilige Antonius, beste vriend, zorg dat ik mijn ... vind.' Vaak steken mensen een kaars aan bij een heilige als er iets is waar ze heel veel zorgen om hebben.*

Laat de afbeelding zien van de heilige Rita. Zij wordt aangeroepen bij ruzie in de familie. Vertel over het leven van de heilige Rita (zie hemelenaarde.nl).

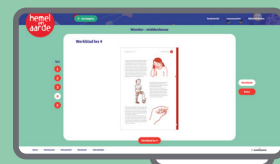
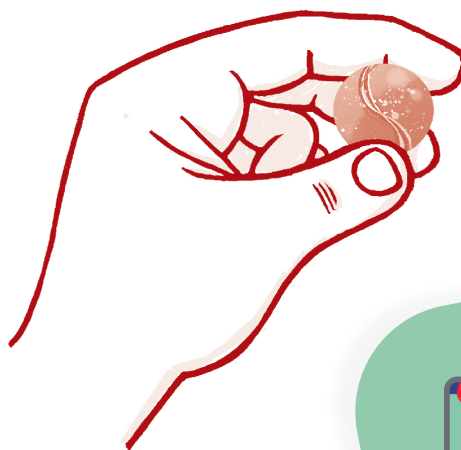
Mijn opa is twee maanden geleden doodgegaan. Hij belde me heel vaak. Hij luisterde naar mijn verhalen en als ik verdrietig was, maakte hij grapjes om me weer blij te maken. Ik mis hem heel erg. Elke keer als de telefoon gaat denk ik dat hij me belt. Dat kan niet, zegt mama, waar opa nu is zijn geen telefoons. Maar ik heb iets ontdekt. Als ik zijn nummer bel, krijg ik zijn stem te horen. Ik kan inspreken na de piep, dan belt hij terug, zegt hij. Ik bel hem zo vaak ik kan. Ik wacht op de piep en dan vertel ik hoe het met mij gaat en dat ik heel graag wil weten hoe het met hem gaat. Ik denk dat hij het hoort, ergens. En misschien gebeurt er een wonder. Misschien vindt hij een manier om me antwoord te geven. Dat zou ik ontzettend fijn vinden.

Ik wil voetballer worden. Over twee weken is er een belangrijk voetbalkamp. Misschien komen er wel talentscouts. Het staat al maanden op mijn kalender met uitroptekens eromheen. Maar toen brak ik mijn been! Het gips mag er morgen af. De dokter en mijn moeder zeggen dat ik nog een maand rustig aan moet doen. Mijn beenspieren zullen slap zijn en het duurt een tijd voor ik weer een goeie pass kan maken. Ik hoop dat het sneller gaat. Twee weken is toch best lang? Ik hoop en duim dat ik toch mee op kamp kan.

Er kwam een nieuw meisje in de klas. Ze sprak nog geen Nederlands. Ze kwam uit een land waar oorlog is. Ik vond haar heel aardig. Soms was ze verdrietig, dan legde ik mijn arm om haar heen. Dat begreep ze meteen al. Later konden we steeds beter met elkaar praten en werden we vriendinnen. We houden allebei van geurtjes en van bloemen.

Nu is ze terug naar haar land. Ze miste haar vriendinnen, haar oma en de poes. Haar moeder miste nog veel meer dingen. 'Is de oorlog dan voorbij?' vroeg ik. Maar dat is niet zo. Ze gaan naar een veilige plek, zei ze. Ik gaf haar mijn mooiste geluksknikker mee. Ik hoop zo dat ze veilig is en dat er binnenkort geen oorlog meer is in haar land.

▶ Digibord

▶ Magazine

Extra informatie over Sint Rita vindt u op [deze website](#).

▶ Digibord